

[Krag.]

som økonomisk er saa livsvigtigt for Befolkningen, saa vil jo Resultatet blive, at naar den 5-aarige Periode er udløbet, bortfalder denne Lovgivning, der er udformet paa en saadan Maade i alle Enkeltheder, at der er gjort, hvad gøres kan — og jeg tvivler ikke om, at det ogsaa er gjort med Virkning og Held — for at sikre Erhvervslivet mod et Posekigeri og en Indblanding fra officiel Side, som kan komme til at virke skadeligt paa dette.

Jeg tillader mig derfor, alt saaledes taget i Betragtning, at anbefale det høje Ting at vedtage Lovforslaget, som det foreligger i Landstingets Affattelse.

Christmas Møller: Det kan jo ikke nytte, at jeg retter det Spørgsmaal til den højtærede Formand, om han mener, at Behandlingen af dette store og vigtige Lovforslag er rimelig og naturlig, for jeg ved alt for vel, at den højtærede Formand vil sige, at det aldeles ikke er noget forceret Tempo, der arbejdes i!

Jeg beklager meget, at man ikke vil gaa ind paa den Betragtning, at man virkelig maa forlange, baade af Ordføreren for Udvalget og af de enkelte Ordførere og ogsaa af Ministeren, selv om han maaske vil sukre det noget ind, at de giver en Redegørelse for, hvad dette Lovforslag betyder, men det er klart, at som Stillingen er i Dag i det høje Ting, med den Betænkning, vi har afgivet, hvor vi, det ærede Medlem Hr. Hendriksen og jeg, har gjort Rede for den afsluttende Forhandling i Udvalget, har Flertalspartierne, Venstre, Radikale og Socialdemokrater, benyttet deres Magt brutalt til, til Trods for, at man overhovedet ikke, hvad denne Forhandling noksom skal vise, har Klarhed over, hvad denne Lov indeholder, at trumfe den igennem.

Jeg siger, det kan jo ikke nytte. Vi har stillet nogle Spørgsmaal i Udvalget baade med Hensyn til Domspraksis og med Hensyn til Erklæring fra Udvalgene, og ikke blot har de Radikale og Socialdemokraterne stemt disse vore Spørgsmaal ned og krævet, at de ikke blev stillet, men ogsaa Venstre har stemt dem ned, og det er derfor klart for enhver, at Venstre altsaa har bundet sig til dette Lovgivningsarbejde. Det er ikke min Opgave at blande mig stærkt ind i, hvad det ærede Medlem Hr. Krag sagde om Arbejdet i Udvalget, men jeg maa have Lov til at sige, at det er fantastisk, hvad det ærede Medlem kunde sige, at der havde været Tid til Forhandling om det Udkast, som blev fremsat i Folketingets Udvalg, den 12. og

13. Marts, da Forholdet er dette, at dette Forslag fra Venstres ærede Medlemmer blev stillet som et Ultimatum, noget, om hvilket der overhovedet ikke kunde forhandles, hvilket ogsaa det Ændringsforslag, der forelaa ved anden Behandling af Lovforslaget om Prisaftaler m. v., og hvorefter „m. v.“ gik ud, noksom bærer Vidne om et Ultimatum, hvorom man, om jeg saa maa sige, havde forhandlet nok, for man havde haft saa mange Forhandlinger indenfor Venstre om den Sag i hele Vinterens Løb, at nu syntes man, at det maatte være forbi. Men et Ultimatum var det, og om andet vilde man overhovedet ikke forhandle, ikke med os, ikke med Regeringspartierne, de tog, hvad jeg meget godt forstaar, Ultimatumet og lod det gaa over i Landstinget.

Derfor kan det heller ikke vinde stærk Tiltro, naar Venstres ærede Landstingsmedlemmer i deres Betænkning skriver, at der ikke har været nogen Mulighed for at forhandle om mildnende Bestemmelser. Jeg vil gerne have Lov til at spørge Venstres Reserveordfører om Aarsagen til, at man kan skrive saaledes. Hvilke Forslag er det, man har tænkt paa, hvad er det, man har villet forhandle om, hvad er det i dette Lovforslag, som skulde blive bedre, end det, som foreligger her. Lad os faa klar Besked herom, for Aarsagen til, at det ærede Medlem Hr. Olav Olsen, hvis sagkyndige Bistand vi i øvrigt har savnet, ikke er til Stede, er vel ikke den, at han ikke tiltræder Forslaget? For hvad har vi ikke oplevet af ejendommelige Ting i denne Sag med et andet Medlem af Udvalget af Venstre?

Lad os faa Besked om, paa hvilke Omraader det er, der har kunnet skaffes en Forhandling, og hvor man har søgt den optaget. Eller mon Sandheden ikke er den, at Ultimatumet fra Folketinget blev gentaget som Ultimatum i Landstinget, nemlig som et Ultimatum fra Landstinget? Landstingets Venstre har i denne Sag ment at kunne besser machen, og jeg er ganske enig med det ærede Medlem Hr. Jesper Simonsen, der som Udvalgets Ordfører siger, at Resultatet er blevet overmaade skraldt.

Man vil altsaa paa nærværende Tidspunkt med alle til Raadighed staaende Midler trumfe denne Sag igennem, og paa dette Tidspunkt har jeg da kun nogle enkelte Spørgsmaal at stille, dels til den højtærede Handelsminister, dels til de ærede Ordførere for Partierne.

I Forslagets § 1 i den Skikkelse, det nu har, staar: „Prisaftaler, som er truffet af Truster, Karteller“ o. s. v. Jeg spørger da først den højtærede Handelsminister: